

ПРОБЛЕМИ МЕТОДОЛОГІЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ ФІЛОСОФІЇ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра філософії та суспільних наук

У структурі філософського пізнання буття особливе місце у сучасному світі займає філософія управління. Актуальність дослідження цієї частини філософії зумовлена багатьма факторами, насамперед – потребами практики управління, необхідністю розвитку теорії філософського управління, а також внутрішньою логікою самої філософії.

У зв'язку з переходом України до так званого постіндустріального чи інформаційного суспільства відбуваються змін змісту та форм управлінської діяльності, удосконалюються старі та виникають нові системи управління та бізнес-процеси. Такі синергетичні системи, що самонавчаються, самоорганізуються, зумовлюють можливість впровадження такої методології, що ґрунтується на результатах фундаментальних наук.

Кризовий стан управлінської думки обумовлений її послідовним розвитком у рамках природничо-наукової індустріальної парадигми, не звертаючи уваги на те, що дедалі більше залучаються соціогуманітарні науки. Вивчення проблем управління ускладнюється тим, що її методологічні основи майже не розробляються. Окрім цього, дослідження нових методологічних питань у сфері управління значно відстає від відповідних у галузі технічних і природничих наук.

На основі наукового світогляду та ідеології розбудови національної системи управління оновлюється методологія наукового пізнання її проблем. Виходячи з того, що методологія – це система принципів формування та практичного застосування методів пізнання проблем управління та їхнє вирішення на практиці, то потрібно мати на увазі інструментарій, який треба застосовувати до вивчення управління як складової системи саморегуляції сучасного світу. Як правило, методологія використовується для розв'язання протиріч між природою досліджуваного об'єкту та релевантністю методів досягнення специфіки цього об'єкту. Системи, що є об'єктами теорії управління, по своїй природі є відкритими, складними, нелінійними та нерівноважними. Елементи таких систем здатні до самоорганізації, чутливі до змін, здатні самостійно змінювати сценарії поведінки. Таким чином, на методологічному рівні повинні бути вироблені способи для того, щоб слідкувати за тенденціями динаміки керованої системи та виявляти можливості середовища, в якій знаходиться ця система.